

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko) dne 23. dubna 2024 – João Filipe Ferreira da Silva e Brito a další v. Portugalská republika

(Věc C-293/24, Ferreira da Silva e Brito a další)

(C/2024/5056)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal de Justiça

Účastníci původního řízení

Žalobci: João Filipe Ferreira da Silva e Brito a další

Žalovaná: Portugalská republika

Předběžné otázky

- 1) S ohledem na výše uvedený skutkový stav a judikaturu Soudního dvora ke dni 25. února 2009, měly být vykládány k tomuto datu směrnice Rady 77/187/EHS ⁽¹⁾ ze dne 14. února 1977 a směrnice Rady 2001/23/ES ⁽²⁾ ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, zejména čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES, v němž byl vymezen pojem „převod“ v tom smyslu, že pojem „převod závodu“ zahrnuje situaci, kdy společnost působící na trhu charterových letů byla zrušena rozhodnutím většinového akcionáře, který byl rovněž společností působící v oblasti letecké dopravy a který v rámci likvidace provedl úkony podrobněji popsané v rámci výše uvedených skutkových okolností?
- 2) V případě kladné odpovědi a rovněž s ohledem na výše uvedený skutkový stav a na judikaturu Soudního dvora ke dni 25. února 2009, představuje závěr obsažený v rozsudku vydaném téhož dne Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud), který v posledním stupni a s ohledem na předložený skutkový stav rozhodl, že výše uvedené směrnice, zejména čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001, musí být vykládány v tom smyslu, že situace popsaná v předchozí otázce nespadá pod pojem „převod závodu“, dostatečně závažné porušení unijního práva?
- 3) S ohledem na výše uvedené zjištěné skutečnosti a judikaturu Soudního dvora ke dni 25. února 2009, je dostatečně závažným porušením unijního práva závěr obsažený v rozsudku, který téhož dne vydal Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud), který při rozhodování v posledním stupni a s ohledem na skutkový stav, který mu byl znám, rozhodl, že článek 234 SES (nyní článek 267 SFEU) musí být vykládán v tom smyslu, že uvedený Nejvyšší soud s ohledem na skutkové okolnosti popsané v první předběžné otázce a na okolnost, že nižší vnitrostátní soudy, které věc projednávaly, vydaly rozporná rozhodnutí, nebyl povinen předložit Soudnímu dvoru předběžnou otázku ohledně správného výkladu pojmu „převod závodu“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2001/23/ES?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 77/187/EHS ze dne 14. února 1977 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí závodů (Úř. věst. 1977, L 61, s. 26).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. 2001, L 82, s. 16).

- 4) V případě kladné odpovědi na první otázku a v případě kladné odpovědi na aspoň jednu ze dvou předchozích otázek, tedy v případě závěru, že došlo k dostatečně závažnému porušení unijního práva, má být v případě, jako je tento – kdy bylo prokázáno, že zaměstnanci souhlasili s přijetím náhrady škody v souvislosti s hromadným propouštěním v přesvědčení, že zánik jejich zaměstnavatele, společnosti Air Atlantis, je nevyhnutelný, a nevěděli, že po ukončení jejich pracovních smluv bude žalovaná společnost TAP provozovat alespoň část charterových letů, které předtím provozovala společnost Air Atlantis, a že společnosti TAP bude předána část vybavení společnosti Air Atlantis, včetně letadel – čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 77/187/EHS ze dne 14. února 1977 vykládán v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 23 odst. 3 nařízení s mocí zákona č. 64-A/89 ⁽³⁾ ze dne 27. února 1989, který byl mezitím zrušen, ale byl použitelný v době rozhodné z hlediska skutečností sporu v původním řízení, podle nějž „přijetí náhrady škody podle tohoto článku ze strany zaměstnance znamená souhlas s propuštěním“?
-

⁽³⁾ Decreto-Lei n.º 64-A/89, de 27 fevereiro 1989, que aprova o regime jurídico da cessação do contrato individual de trabalho, incluindo as condições de celebração e caducidade do contrato de trabalho a termo (nařízení s mocí zákona č. 64-A/89, kterým se schvaluje právní režim ukončování individuálních pracovních smluv, včetně podmínek pro uzavírání a ukončování pracovních smluv na dobu určitou) (Diário da República č. 48/1989, 2. dodatek, řada I, ze dne 27. února 1989, s. 4-14).